

SPOJENECTVO

S MÁRIOU

ČÍSLO 27 JÚN 2023 VI. ROČNÍK ISSN 2585-9552

**DEDIČSTVO
OTCOV,
ZANECHAJ
NÁM
PANE!**

Drahí priatelia,

5. júla si Slovensko pripomenie svoj tradičný sviatok svätých Cyrila a Metoda, vierozvestcov zo Solúna, ktorí k našim predkom prišli ohlasovať Dobrú novinu v jazyku, ktorému starí Slovania rozumeli. Dokonca aj ateistickí historici uznávajú, že išlo o jednu z najvýznamnejších udalostí celých našich dejín a rok 863 si pamätá hádam každý školáčik.

Naši drahí patróni nám prišli ohlasovať Krista ukrižovaného a zmŕtvychvstalého. Ako zvláštne museli tieto svedectvá zniet ušiam našich predkov, ktorí nepoznali nič iné, len pohanskú temnotu. A predsa s otvoreným srdcom a myslou prijali pravého Boha a osvojili si ho. Práca solúnskych bratov – vierozvestcov mala na našom území vskutku nevídané plody. O to šokujúcejšie je, ako sa práve v tejto dobe Slováci od „viery našich otcov“ –, ktorú nám priniesli práve sv. Cyril a Metod – odvracajú. O to dôležitejšie je pripomínať si ich pamiatku.

Pretože Slováci ako národ sú úzko prepojení práve s kresťanstvom. Boli to katolícki mnísi zo Západu, kto pomohol našim predkom utvoriť prvé štátne štruktúry a boli to bratia zo Solúna, vďaka komu sa k nám dostala vzdelanosť a kultúra. Bez kresťanstva nie sme nič – iba ak zhluk vzájomne sa nenávidiacich kmeňov.

A presne taká je, žiaľ, aj naša prítomnosť. Dobrovoľne sa vzdávame dedičstva, ktoré nám Cyril a Metod zanechali. Za následok to má nielen kultúrny a vzdelanostný úpadok, ale aj zjavný rozpad štruktúr štátu. Ľudia sú opäť spájaní do „kmeňov“, ktoré sa navzájom neznášajú – veď ako inak možno označiť súčasné politické smery, ideológie a strany? Keby si Slováci zachovali svoju vieru, takto rozdelení by neboli. Kresťanstvo spája, pohanstvo rozdeľuje.

Práve preto je dnes odkaz našich vierozvestcov potrebnejší ako kedykoľvek predtým. „*Nájdite Boha a všetko ostatné vám bude dané*“ sú slová starého kresťanského pravidla, ktorými azda prehovárali na našich predkov v slovanском jazyku. Kristovo učenie je večné a tak aj odkaz svätých Cyrila a Metoda prívial storočiami až k nám – a je stále až prekvapivo aktuálny. Bez kresťanstva nemôžeme byť plnoprávnym národom, ani štátom; bez kresťanstva budeme len zoskupením divochov žijúcich vo vlastnom vymyslenom a vysnívanom svete, tak úžasne „modernom“. Preto je čas opäť naslúchať našim vierozvestcom.

V Ježišovi a Márii

šéfredaktor

OBSAH

HLAVNÁ TÉMA

Život Cyrila a Metoda	4
Písomný odkaz našich vierozvestcov sv. Cyrila a sv. Metoda	8
Muži prinášajúci Krista našim predkom pred príchodom sv. Cyrila a Metoda	10
Ako vznikol sviatok Božieho Tela	14

LISTRY OD PRIATEĽOV 15

SVÄTEC MESIACA

Svätá Germána Cousinová, panna (sviatok má 15. júna).	16
--	----

MODLITBA

Ruženec katolíckej matky	21
------------------------------------	----

SLOVO KŇAZA

Kázeň farára z Ars: Ak nepoznáš katechizmus, nechod' si po rozehrešenie	20
--	----

POKLADNICA VIERY 22

FATIMSKÝ APOŠTOLÁT 24

PREČO MATKA BOŽIA PLAČE?. 28

ČO ROBÍ MATKE BOŽEJ RADOSŤ? 30

PÚTNICKÉ MIESTA

Svätá Studnička - Pozba	32
-----------------------------------	----

OBÁLKA:
Sv. Cyril a Metod
(Svitozar Nenyuk)

Život Cyrila a Metoda

Príbeh Cyrila a Metoda poznáme v hrubých
obrysoch zrejme všetci. Na pozvanie a
prosbu veľkomoravského...» **str. 4**

Ako vznikol sviatok Božieho Tela

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi,
známa aj ako slávnosť Božieho Tela je príká-
zaný sviatok v katolíckej Cirkvi...» **str. 14**

Svätá Germána Cousinová, panna (sviatok má 15. júna)

V okolí dediny Pibrac vo Francúzsku pása-
vala Germána Cousinová dobytok. Túto
obyčajnú pastierku,...» **str. 16**

REDAKCIA

Matej Gavlák – šéfredaktor
Anna Kulanová, Branislav Krasnovský,
Branislav Míchalka, Mária Magotsová
– členovia redakcie

GRAFICKÉ SPRACOVANIE:

Martin Matušák

KOREKTÚRA:

Milan Paulus

VYDAVATEĽ A DISTRIBÚTOR

Nadácia Slovakia Christiana
IČO: 50468332

ADRESA REDAKCIE

Kvetinárska 31, 821 06 Bratislava

tel.: 02 / 222 000 63 (po-pia 9.30-16.00 hod.)

e-mail: redakcia@spojenectvosmariou.sk

webová stránka: www.slovakiachristiana.sk

Registrácia na Ministerstve kultúry SR

pod číslom 5682/18

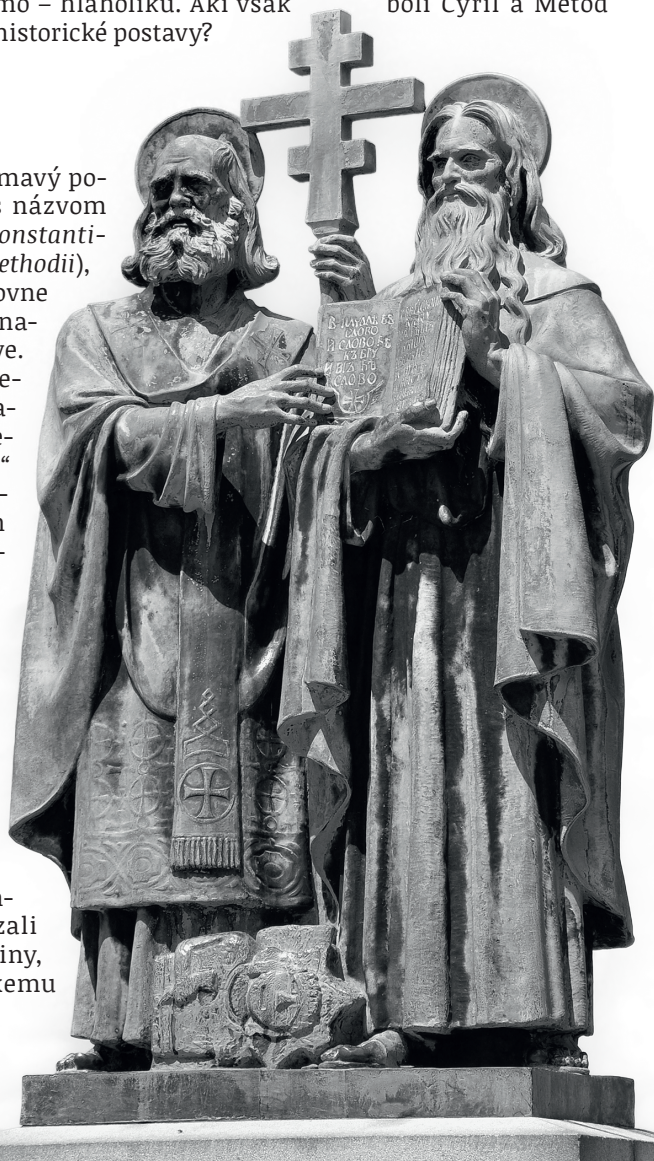

ŽIVOT CYRILA A METODA

Žribeh Cyrila a Metoda poznáme v hrubých obrysoch zrejme všetci. Na pozvanie a prosbu veľkomoravského kniežata Rastislava poslal byzantský cisár Michal III. učencov Konštantína a Metoda. „Solúnski bratia“ predstavili nášmu ľudu nielen kresťanského Boha v starosloviencine, ale nášmu jazyku dali aj písmo – hlaholiku. Akí však boli Cyril a Metod v skutočnosti, ako reálne historické postavy?

MLADÝ KONŠTANTÍN

Na to nám dávajú zaujímavý pohľad spisy z 9. storočia s názvom *Život Konštantína (Vita Constantini)* a *Život Metoda (Vita Methodii)*, ktoré boli v roku 2013 opätovne vydané Karmelitánskym nakladateľstvom v Bratislave. Konštantín, mladší súrodenec Metoda, bol považovaný doslova za zázračné dieťa. Spis „*Život Konštantína*“ uvádza, že už v ranej mladosti prosil v modlitbách o múdrosť odriekajúc slová: „*Bože otcov našich a Pán milosrdenstva..., daj mi múdrosť prebývajúcu blízko tvojich presťolov, aby som spoznal, čo ti je milé a spasil sa.*“ A naozaj, jeho múdrosť, ako aj zbožnosť boli také veľké, že si ho začal čoskoro všimnúť i sám cisár Byzantskej ríše. Treba však podotknúť, že Konštantín a Metod pochádzali z významnej a ctenej rodiny, ktorá mala k panovníckemu rodu vždy blízko.

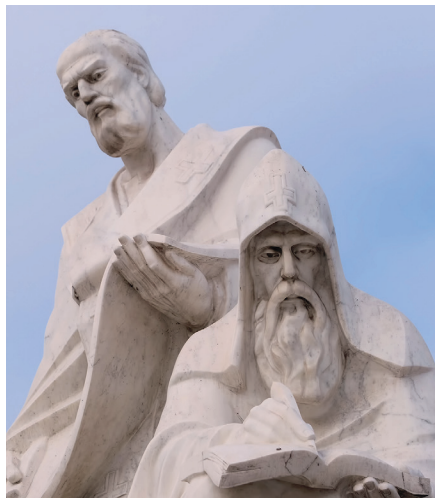
A tak cisár vysielal Konštantína do rôznych pohanských krajín susediacich s ríšou, aby tam obracal pohanov na kresťanstvo. V učení ako aj schopnosti učiť sa mladík nenachádzal od seba lepšieho. V spise sa o ňom ďalej dočítame: „*Pomodliac sa k Bohu, čoskoro začal čítať a hovoriť, takže mnohí ho obdivovali a chválili Boha.*“ To bol vlastne dôvod, prečo cisár na misiu na Veľkú Moravu poslal práve Konštantína – pretože už slovom a písmom ovládal príbuzný slovanský jazyk. Na pripomenuť, rečou Byzantskej ríše bola gréčtina, ale v blízkosti Solúna žila početná slovanská komunita.

Veľkomoravské knieža Rastislav zaslal byzantskému cisárovi Michalovi III. list, v ktorom sa píše: „*Keďže náš ľud pohanstvo odvrhol a drží sa kresťanského zákona a nemáme učiteľa, ktorý by nám v našom jazyku pravú kresťanskú vieru..., pošli nám teda, vládár, takého biskupa a učiteľa.*“

Konštantín sa práve vrátil z ďalšej namáhavej cesty, keď ho cisár poveril touto úlohou. Odvetil: „*I ustatý som i chorý som, ale pôjdem tam*“, pretože vedel, že niet dôležitejšej úlohy ako šírenie Božieho slova. Cisár teda poslal na Veľkú Moravu odkaz, že posielajú „*muža ctihodného a pravoverného, veľmi učeneného a filozofa*“. Takto sa vierozvestcovia Konštantín a jeho brat Metod vybrali na naše územie.

VIEROZVESTCOVIA

A skutočne, vierozvestcovia prišli na Veľkú Moravu už s pripraveným písmom. Písal sa rok 863. Miestnych obyvateľov veľmi rýchlo naučili aj sv. omšu, hodinky a ďalšie kňazské zvyklosti. Spoločne založili akési veľkomoravské učilište, kde pripravovali mladých mužov na kňazstvo. Spôčiatku stál na jeho čele Konštantín, po ňom Metod a po Metodovej smr-

ti Gorazd. Už po troch rokoch z neho vzišli prví novokňazi.

Ale Konštantín a Metod tiež museli čeliť sporom s nemecky hovoriacim kňazstvom, ktoré na našom území pôsobilo už skôr. Problémom bolo napríklad to, že mnohí z týchto kňazov podľa informácií, ktoré máme vďaka *Životu Konštantína* – „*učili bezbožné veci*“, ako napríklad „*kto zabije zmiju, zbaví sa tým deviatich hriechov*“, alebo „*ak niekto zabije človeka, nech pije tri mesiace z drevenej čaše a nech sa nedotýka sklenenej*“ – išlo v podstate o prvky a formy z predkresťanského pohanstva, ktoré boli na Veľkej Morave stále veľmi zaužívané.

Kvôli roztržke ohľadom používania slovanského jazyka v liturgii pozval pápež Mikuláš I. solúnskych bratov do Ríma, aby svoju činnosť vlastne vysvetlili. Súrodenci sa teda vybrali a cestou navštívili aj Kocela, syna kniežaťa Pribinu, ktorý žil na území dnešného Maďarska pri Blatenskom jazere (Balaton). Kocel im poskytol „*päťdesiat učeníkov, aby sa tiež priučili*“ liturgii v staroslovienčine a jej sláveniu. Ako spisy ďalej uvádzajú, Metod nechal ani striebra ani zla-

ta, ani od Rastislava ani od Kocela „vykladajúc evanjelium bez odmeny“. Avšak, „vyprosil si deväťsto zajatcov a prepustil ich“.

SMRŤ KONŠTANTÍNA V RÍME

Cestou sa bratia dozvedeli, že úradujúci pápež zomrel. V Benátkach ich čakali nepríjemnosti, keď sa proti nim stavalo kňazstvo odmietajúce slovan-skú liturgiu. Nový pápež Handrián II. však návštevu potvrdil a sám dokonca vyšiel zo svojej rezidencie solúnskych bratov, Konštantína a Metoda privítať. Podľa spisov sa počas tejto návštevy, konanej v roku 867 udialo vo Večnom meste niekoľko zázrakov a ten

najväčší bol, že „porazený človek sa uzdravil“. Pápež Hadrián potvrdil učenie solúnskych bratov a povolil aj slávenie sv. omše v starosloviencine.

V Živote Konštantína sa uvádza: „A potom zase spievali v chráme veľkého učiteľa národov, apoštola Pavla. Nad jeho hrobom celú noc spievali chválospevy po sloviensky a ráno znova spievali liturgiu.“

Konštantín v Ríme vstúpil do kláštora, kde prijal meno Cyril. V kláštore v roku 869 aj zomrel. V spise sa dozvedáme: „A tak zosnul v Pánu, štyridsaťdvaročný, štrnásťteho dňa mesiaca februára, v druhej indikcii, roku 6377 od stvorenia sveta.“ Cyril, vlastným menom Konštantín, teda zomrel 14. februára roku 869 po ukrižovaní Pána. Podľa spisov sa v neprítomnosti solúnskych bratov opäť na Veľkej Morave

vracali k moci germánski duchovní. Slovania ich však vypudili a poslali pápežovi prosbu: „Daj nám Metoda za arcibiskupa i učiteľa.“ A pápež Hadrián súhlasil. Tak sa teda Metod vydal späť na Veľkú Moravu, avšak už ako arcibiskup.

METOD OPÄŤ NA VEĽKEJ MORAVE

Počas spiatocnej cesty sa Metod znova vybral najprv ku Kocelovi a istý čas strávil v jeho sídle na Blatnohrade. Kocel poslal pápežovi list s prosbou, aby ustanovil Metoda biskupom pre celú Panóniu (v podstate oblasť budúceho

Uhorská), na čo pápež Hadrián pristúpil a vymenoval Metoda nielen za arcibiskupa, ale aj za pápežského legáta pre slovanské národy v Svätoplukovej aj Kocelovej ríši. Zdá sa, že tento krok rozhneval franských biskupov, ktorí Metoda uväznili v kláštore vo Švábsku. Hoci Hadrián II. proti tomuto neslýchanému kroku protestoval a žiadal Metodovo prepustenie, Frankovia napokon ustúpili až jeho nástupcovi na stolci, Jánovi VIII.

Ani po šťastnom návrate na Veľkú Moravu nebol Metod ušetrený trýznenia. *Život Metoda* nám hovorí o tom, ako neustále „upadal do nebezpečenstiev od diabla“ a približuje, že počas svojich evanjelizačných ciest po našom území naňho striehli hrozby v podobe zbojníkov, búrlivých vln na riekach, či nečakaných plytčín.

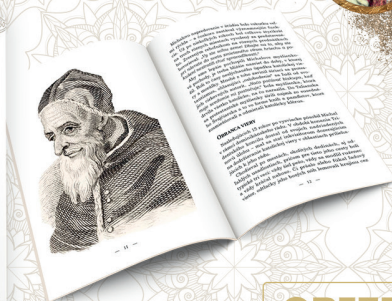
Metoda však aj naďalej sprevádzali zázraky. Spisy hovoria o jeho prorockých:

„*Jedno veľmi silné pohanské knieža, sídliace na Visle, rúhalo sa kresťanom a sužovalo ich. Metoda mu poslal odkaz: „Dobre ti bude, synu, dať sa pokrstiť z vlastnej vôle vo svojej zemi, než aby ta zajatého pokrstili nútene v cudzej krajine; a spomenieš si na mňa.“ A tak sa aj stalo.*“

Podobne prorokoval aj Svätoplukovi, že nepriateľov porazí až vtedy, keď slúbi, že svätý deň spolu s vojakmi zasväti modlitbám. Metod v tom čase začal pociťovať, že smrť už nie je ďaleko. Vymenoval preto ešte Gorazda, jedného zo svojich slovanských žiakov, za svojho nástupcu. Metod zomrel 6. apríla 885 vo veku 70 rokov.

Matej Gavlák

PÁPEŽI V SLUŽBÁCH PANNY MÁRIE

OBJEDNAŤ

02 / 222 000 63

(po-pia 9.30-16.00 hod.)

PÍ SOMNÝ ODKAZ NAŠICH VIEROZVESTCOV SV. CYRILA A SV. METODA

lovenskí vierozvestcovia, sv. Cyril a sv. Metod, sa hneď po vytvorení slovenskej abecedy – hlaholiky pustili do rozsiahlej prekladateľskej činnosti a postupne preložili viacero teologických diel a bohoslužobných kníh. Okrem toho boli činní aj ako autori.

Na nasledujúcich riadkoch prikľadáme krátky zoznam tých najznámejších prekladov a autorských kníh:

Abecedná modlitba – autorom je Konštantín. Ide o veršovanú modlitbu kňaza pripraveného hlásať Evanjeliu medzi Slovanmi.

Adhortácia k pokániu a Adhortácia k vládarom – diela sú povzbudením a napomenutím k pokániu a povzbudením vládarov, aby sa riadili podľa Evanjelia.

Apoštolár – Skutky apoštolské a listy začali Konštantín a Metod prekladať ešte v Byzantskej ríši a tieto preklady dokončili na Veľkej Morave. Našli sa v texte Apoštola Kristinopolského z 13. storočia.

Breviár (Časoslov) – kňazská modlitba obsahujúca tzv. Officium, kniha preložená na Veľkej Morave a nájdená v Chorvátsko-hlaholskom breviári z Vrbnika (13. stor.).

Euchologion – bohoslužobná kniha byzantského obradu s kňazskými modlitbami.

Evanjeliá – Cyril a Metod preložili všetky štyri Evanjeliá. Prekladať začali ešte v Byzantskej ríši, pričom práce na preklade dokončili na Veľ-

kej Morave. Nájdené boli v Zografskom kódexe v Macedónsku a v Mariánskom kódexe, tiež v Macedónsku (*Codex Zographensis*, začiatok 11. stor., Macedónia, hlaholika a *Codex Marianus*, zač. 11. stor., severovýchodná Macedónia, hlaholika).

Evanjeliár (Aprakos) – výňatky z evanjelií (perikopy), nájdené v Assemaniho kódexe (*Codex Assemani*, zač. 11. stor., Macedónia, hlaholika) a v Savvinej knihe (*Savvina kniga*, 11. stor., cyrilika, severovýchodné Bulharsko).

Hádanie o pravej viere so Židmi – spis sv. Konštantína o teologickej dišpute so Židmi.

Chersoneská legenda – Autorom je Konštantín, v diele hovorí o pápežovi sv. Klimentovi, prenesení jeho kostrových pozostatkov. Súčasťou je aj hymnus na počesť sv. Klimenta.

Kánon na počesť sv. Dimitrija Solúnskeho – oslavný hymnus, autor (Konštantín alebo Metod) spomína na prenasledovanie Trojjazyčníkmi.

Misál – bohoslužobná kniha, preložená na Veľkej Morave, kniha sa našla v Kyjevských listoch (Bulharsko).

Modlitba pred smrťou – autorom je Konštantín, dielo má charakter rytmizovanej prózy.

Nomokánon – zbierka ustanovení byzantských cisárov a Cirkevných Otcov, dielo pravdepodobne prekladal na Veľkej Morave len sv. Metod. Text Nomokánonu bol nájdený v Ustjužskej kormčajnej knihe z 13. storočia.

Oktoich – bohoslužobná kniha byzantského obradu, preložená na Veľkej Morave.

Paterik – knihy Cirkevných Otcov, časti ich životopisov. Dielo vzniklo na Veľkej Morave a prepis sa našiel v Clozovom zborníku (*Glagolita Clozianus*, 11. stor.) a Supraslskom kódexe (*Codex Suprasliensis*, 11. stor.).

Penitenciál – ustanovenia svätých otcov o pokání a o hriechoch. Dielo bolo preložené na Veľkej Morave a našlo sa v Sinajskom euchológiiu (*Euchologium sinaiticum*, 11. stor., hlaholika).

Pochvala na počesť sv. Gregora Nazíanskeho – autorom oslavnej básne o svätcovi je Konštantín.

Proglas – prvá slovanská báseň, predhovor k Evanjeliám, autorom je Konštantín.

Spis o pravej viere – rozprava o kresťanskej pravovernosti.

Starý zákon – Sv. Metod ho preložil na Veľkej Morave, okrem kníh Makabejských, ktoré sa v čase života sv. Metoda ešte nepovažovali za vierohodné.

Trebník (Rituál) – bohoslužobná kniha byzantského obradu, preložená na Veľkej Morave a nájdená v Sinajskom euchológiiu.

Zakon sudnyj liudem – Súdny zákonník pre veľkomoravskú spoločnosť. Najznámejším prepisom je Novgorodský rukopis (Novgorodskij spisok, 1280). Preklad sa pripisuje Konštantínovi, možno spolu s Metodom.

Žaltár – s prekladom začali svätci na Veľkej Morave, dielo sa našlo v Sinajskom žaltári (*Psalterium Sinaiticum*, 11. stor., hlaholika).

Branislav Krasnovský

MUŽI PRINÁŠAJÚCI KRISTA NAŠIM PREDKOM

pred príchodom svätých Cyrila a Metoda

apriek nepochybným zásluhám svätých vierozvestcov, ktorí sprostredkovali Evanjelium našim predkom v pre nich zrozumiteľnom jazyku, zostáva skutočnosťou, že neboli prvými misionármi na našom území. Dôkazy o prítomnosti kresťanstva na území dnešného Slovenska nachádzame už v období rozšírenia Rímskej ríše na naše územie a počas sťahovania národov.

Vojaci Rímskeho impéria tvorili zrejme prvých kresťanov, ktorí dlhobojšie žili severne od Dunaja.

Systematické šírenie kresťanstva začalo približne v 3. storočí po Kristovi a veľmi mu napomohla tzv. Jantárová cesta, po ktorej prúdil na sever nielen tovar a kultúrne vymoženosti, ale aj svedectvá kresťanskej viery. Táto cesta sa začínala v meste Aquileia, na území dnešných Benátok, kde sa nachádzala významná kresťanská komunita.

Bohužiaľ, o pôsobení misionárov na našom území nemáme veľa prameňov. Chaotická doba spojená s úpadkom impéria a s následným sťahovaním národov, poznačila kolektívnu pamäť vymazaním celých storočí. Napriek tomu máme predsa len informácie, ktoré nasvedčujú tomu, že misionársky zápal západného kléru sa nezastavil na hraniciach Rímskej a neskôr Franskej ríše, ale postupoval ďalej do temných lesov severných Karpát.

V roku 796 sa uskutočnila významná cirkevná synoda pri brehoch Dunaja. Zhromaždila bavorských biskupov, a okrem nich sa na nej zúčastnil aj aquilejský patriarcha Paulinus. Synodu usporiadal syn Karola Veľkého, cisár Pipin (od roku 800) a zaoberala sa šírením kresťanstva na dobytom území Avarov. Časťou tohto územia bolo aj dnešné Slovensko a poddanými Avarov boli aj naši predkovia, z ktorých sa neskôr vyvinul slovenský národ.

Čo je dôležité, zachovaný spis z tejto cirkevnej synody hovorí o tom, že na území ovládanom Avarmi prebiehalo už predtým intenzívne šírenie kresťanstva. Pokiaľ však bolo intenzívne, tak určite neobišlo ani našich predkov. V kronike s názvom *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* (*O obrátení Bavorov a Korutánov*) sa píše o tom, že salzburský biskup Arno, ako aj jeho predchodca Virgil (745 – 784) posielali kňazov s misionárskym poslaním na územie Ko-

rutánska a dolnej Panónie. Činnosť týchto duchovných latinského obradu sa sústredila práve na Slovanov – našich predkov.

Podľa všetkého však už predtým, teda v 7. a začiatkom 8. storočia prichádzali katolícki misionári (pretože Franská ríša bola už od dôb kráľa Chlodovika I. garantom katolíckej pravovernosti) síce nepravidelne a na kratší čas, ale predsa, aj na územie dnešného Slovenska a Moravy. Tam však pravdepodobne čelila veľkému nebezpečenstvu zo strany Avarského kaganátu. Situácia sa preto výraznejšie zmenila až po viacerých jeho porážkach vojskami Karola Veľkého, takže na prelome 8. a 9. storočia už môžeme konštatovať na území dnešného Slovenska intenzívnu christianizáciu v kompetencii západného kléru. Na šírení kresťanstva medzi Slovanmi sa podieľali viaceré misijné strediská (Aquileia, Salzburg, Pasov a iné). Súčasní historici uvádzajú aj veľmi pravdepodobnú možnosť pôsobenia írsko-škótskych misionárov.

K ešte intenzívnejším kontaktom s kresťanskou misiou u našich predkov došlo po povýšení salzburského biskupstva na arcibiskupstvo v roku 798. Tento významný akt uskutočnil sám cisár Karol Veľký so súhlasom pápeža. Hneď prvý biskup Arno, bol poverený šírením Evanjelia medzi Slovanmi. K jeho prioritám a deklarovaným cieľom patrilo

aj zriadenie systematickej duchovnej správy na území východne od Východofranskej marky.

Kronika opisujúca obrátenie Bavorov a Korutáncov prináša ešte jednu veľmi významnú zmienku, dosvedčujúcu stabilné pôsobenie latinskej misie na našom území. Je to práve ona slávna zmienka o kniežati Pribinovi, ktorého považuje naša história za prvého kresťanského panovníka vôbec. V texte opisujúcom vybudovanie Pribinovej pevnosti na rieke Zala, v ktorom sa uvádza aj posvätenie Kostola Svätej Bohorodičky Márie v Blatnohrade, novom sídle kniežata Pribinu po vyhnaní z Nitrianskeho kniežatstva, nachá-

dzame ešte dôležitejšiu správu o stave kresťanstva u našich predkov. Píše sa tam o tom, že salzburský arcibiskup Adalrád (821 – 836) vysvätil na majetku kniežata Pribinu za Dunajom, na mieste zvanom Nitrava, kostol. Podľa súčasných historikov bola práve Nitra strediskom Pribinovo kniežatstva, základňou latinských misionárov, z ktorej salzburský arcibiskup viedol christianizáciu na území tohto štátu.

V *Análoch o biskupoch pasovských* sa píše aj o tom, že pasovský biskup Reginhar v roku 831 pokrstil všetkých Moravanov. Vzhľadom na neurčitost hraníc a ťažkopádnosť vtedajšieho opisu jednotlivých slovanských etník na území strednej Európy, môžeme usudzovať, že medzi Moravan-

mi sa nachádzali aj naši predkovia z východného brehu rieky Moravy. Faktom však tiež je, že v tomto roku už väčšina Moravanov a Nitranov boli kresťania, takže môžeme v tomto pokrstení pasovským biskupom hľadať skôr jednu z fáz kompetenčného sporu medzi pasovským a salzburským arcibiskupstvom. Inou stránkou veci je praktizovanie viery. Jednorazový akt pokrstenia ešte nezaručoval trvalú náboženskú prax. V tom práve spočívala záslužnosť misie sv. Cyrila a Metoda. Dokázali z povrchného a ťažko presadzovaného pokresťančenia, vytvoriť dlhodobý a trvalý duchovný základ slovanských etník v strednej Európe. To však nijako neznižuje zásluhy latinskej misie. Skôr naopak. Pri svojom príchode už našli sv. Cyril a Metod pevné základy, na ktorých mohli stavať medzi ľuďom svoju evanjelizáciu. Podľa archeologických výskumov je jednoznačné, že väčšina kostolov na území Slovenska bola postavená ešte pred príchodom byzantskej misie. Základy teda stáli, aj keď ľud z odľahlejších lokalít tkvel ešte v pazúroch diabla a jeho pohanských modiel.

O hlbokjej zakorenenosti pohanských zvykov u našich predkov, ktoré nedokázali misie latinského kléru pred príchodom národných vierozvestcov úplne odstrániť, svedčí správa z roku 852, ktorá sa zaoberala únosom ženy istého Patrika na naše územie. Na tomto území konštatuje správa fakt, že mimo centrálné osady a hradišká, sa ľud ešte stále pridŕža uctievania pohanských modiel. Byzantský cisár Michal III. pritom vyslal na naše územie bratov Cyrila a Metoda až v roku 863.

Napriek dominantnosti byzantskej misie na našom území po príchode vierozvestcov, úsilie latinskej misie neochabovalo. Mnohé spory a zásahy pápeža svedčia o tom, že o spasu duší

na našom území sa snažili viaceré frakcie katolíckej Cirkvi, zahrňajúcej vtedy ešte aj územie Byzantskej ríše. Na toto úsilie potom nadviazali ďalšie misie po páde Veľkej Moravy. Ich oporou boli benediktínske kláštory, ktoré zrejme vydržali nápor pohanských Maďarov a stali sa následne nástrojom spásy tak pre Slovákov, ako aj pre maďarských dobyvateľov.

Najstarším kláštorom na našom území bol zrejme Zobor v Nitre. *Nitriansky evanjeliár* z rokov 1075 – 1092 je zase najstaršou písomnou pamiatkou z územia dnešného Slovenska. Je svedectvom o tom, že na území západného a stredného Slovenska, od Nitry až po Hronský Beňadik, sa po páde Veľkej Moravy slúžila kontinuálne latinská liturgia a ďalej šírilo poslanstvo Evanjelia.

Po zániku cyrilo-metodskej misie sa už v rámci Uhorského kráľovstva teda opäť dostáva k slovu tá skupina misionárov, ktorá šírila kresťanstvo v strednej Európe už od čias Rímskej ríše – latinský klérus. Po odpadnutí východných byzantských cirkví od katolíckej Cirkvi sa tak naši predkovia dostali pod vplyv pravoverných misionárov latinského obradu. Bez toho, žeby sme zľahčovali zásluhy práce našich vierozvestcov, musíme s vďakou konštatovať, že hlavná zásluha na uchovaní nášho národa v katolíckej pravovernosti spočíva na často prehliadanom, ale podstatnom misijnom výkone západných misionárov.

Branislav Michalko

Svätý Charbel

Zázrak z Libanonu!

Modlitba s relikviou
a brožúra
Objednať

02/222 000 63

(po-pia 9.30-16.00 hod.)

AKO VZNIKOL SVIATOK BOŽIEHO TELA

lávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, známa aj ako slávnosť Božieho Tela je prikázaný sviatok v katolíckej Cirkvi a pripomína nám, že Ježiš Kristus je skutočne prítomný v Najsvätejšej sviatosti oltárnej.

So sviatkom Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej je spojený aj známy eucharistický zázrak. Český kňaz Peter z Prahy pri svojej púti do Ríma slávil v roku 1263 Svätú omšu v talianskej Bolsene. Dlhšiu dobu mal vážne pochybnosti o skutočnej prítomnosti Pána Ježiša Krista v Eucharistii, pri Svätej omši, ktorú tu slúžil, však počas Premenenia začala hostia v jeho rukách krvácať.

Pápež Urban IV. nechal celú udalosť preskúmať a následne v roku 1264 ustanovil eucharistický sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi pre celú katolícku Cirkev.

Svätá omša má počas slávania sviatku Božieho Tela a Krvi slávnostný charakter. Sväté prijímanie sa môže podávať veriacim pod oboma spôsob-

mi (chlieb i víno), podľa miestnych zvyklostí býva Svätá omša zakončená alebo adoráciou pred vystavenou Eucharistiou alebo je monštrancia s Najsvätejšou sviatosťou oltárnou nesená v sprievode z kostola.

Pri procesii sa používajú okvetné lístky, ktoré sypú dievčatá oblečené v bielom, kadidlo, mobilný zvonec, v minulosti bývala aj strelba z diel a iných strelných zbraní rôznych streleckých spolkov.

Tradícia usporadúvať sprievod v súvislosti s oslavou sviatku Božieho Tela a Krvi pretrvávala na našom území až do roku 1948. Následne bola táto katolícka slávnosť komunistami zakázaná, po roku 1989 sa začalo slávenie sviatku Božieho Tela a Krvi spontánne obnovovať.

Slávnosť Božieho Tela a Krvi, ako aj Eucharistiou, mal v hlbokjej úcte aj svätý farár z Arsu, Ján Maria Vianney. Ten je aj autorom krátkej a jednoduchej modlitby, ktorá vyjadruje pravdu, že Boh k nám prichádza v Eucharistii a žela si prebývať v nás, tak ako my túžime prebývať v ňom:

„Ó môj Bože, príď ku mne, aby si mohol prebývať vo mne a ja v Tebe.“

Branislav Krasnovský

Ďakujem Panne Márii za jej neprestajnú ochranu. Mohla som v živote už niekoľkokrát zomrieť, pri autonehode alebo turistike, ale akoby zázrakom sa mi nikdy nič nestalo. Aj som dlho žila bez sviatostí a v hriechu a som presvedčená, že len vďaka modlitbám rehoľných sestier, ktoré sa o mňa starali, keď som bola dieťa a odporúčali ma Panne Márii Pomocnici, som sa po dlhých rokoch vrátila do kostola.

Zdenka z Michaloviec

Modlite sa, prosím, so mnou k Matke Božej za obrátenie môjho manžela. Kedysi žil veľmi nemravne, ale vidím, že pomaly sa mení a verím, že modlitba a zverenie pod ochranu Matky Božej zachráni jeho dušu.

Alena z Dunajskej Stredy

Dlho som si nevedel nájsť manželku a na odporúčanie priateľov som si vybral s týmto úmyslom novú. A naozaj som našiel dobré, veriace dievča, ktoré si budem v lete brať. Ďakujem Ti, Bože.

Andrej z Martina

Vďaka Bohu za prácu, ktorú odvádza, hlavne v boji za úctu k podávaniu Eucharistie..., vytrvajte, prosím!

Radovan z Prievidze

Modlím sa už viac mesiacov, niekedy aj viackrát cez deň k svätému Charbelovi. Mám rozvetvenú rodinu a vždy sa nájde niečo, za čo sa treba úpenlivejšie modliť a verte, že to pomáha. Vďaka svätý Charbel.

Felicita z Bratislavy

Veľa sa modlím k panne Márii z Pompejí. Už ma raz vypočula a naozaj môžem povedať, že sa stal zázrak.

Katarína z Čachtíc

Modlím sa k svätému Pátrovi Piovi, lebo moja rodina nežije podľa katolíckeho učenia, resp. nechodia do kostola, na spoveď, nemodlia sa a nedodržiavajú 10 Božích prikázaní. Ďakujem mu a Panne Márii za stálu pomoc.

Zuzana z Prešova

Redakčne krátené, celá mená autorov sú známe redakcii.

ADRESA REDAKCIE:

Kvetinárska 31

821 06 Bratislava

tel.: 02 / 222 000 63

E-MAIL

redakcia@spojenectvosmariou.sk

FACEBOOK

www.facebook.com/slovakiachristiana

SVÄTÁ GERMÁNA COUSINOVÁ, PANNA (sviatok má 15. júna)

Gokolí dediny Pibrac vo Francúzsku pásavala Germána Cousinová dobytok. Túto obyčajnú pastierku, ktorá sa narodila v roku 1579, nikto neobdivoval. Nebola pekná, bohatá ani urodzená. Jej život bol tichý, prostý, jednotvárný. Vo dne pásala stádo vo vrchoch, večery a noci trávila v rodičovskom dome. No jej život doma nebol radostný, lebo ju po smrti vlastnej matky týrala macocha Hortenzia..

Germana bola slabá a chorľavá, jej pravá ruka bola nehybná a deformovaná. Jej otec si nevšimol, keď jeho dcéra dostávala málo jedla, a keď sa musela plaziť, aby dostala jedlo určené psovi. Neochránil ju, keď ju macocha nechala tri dni v kanáli. Nezasiahol ani vtedy, keď Hortenzia vriacou vodou obliala

Germánine nohy. Ani u nevlastných súrodencov nenašlo toto dievča žiadnu lásku. Tí podľa príkladu svojej matky tiež Germanu týrali, a to tak, že jej do jedla sypali popol a dávali smolu do oblečenia. Macocha ju napokon donútila, aby opustila rodičovský dom

a spávala v stodole. Jediné teplo, ktoré mala počas studených zimných nocí bola vlna oviec, ktoré v stodole spali tiež a jediné jedlo, ktoré dostala boli zvyšky, ktoré odhodila macocha.

BOH CHRÁNIL JEJ STÁDO

Pastierka celé dni strávila s ovcami na lúkach. Nikdy však nebola sama, v Bohu našla priateľa. Nemala žiadne teologické vzdelanie, vedela iba to, čo sa naučila z katechizmu. Jediné čo mala, bol ruženec, ktorý si urobila z uzlíkov na šnúrke a svoje jednoduché modlitby: „Drahý Bože, daj, aby som dnes nebola veľmi hladná a smädná. Pomôž mi potešiť moju matku a daj, aby som potešila aj Teba.“

Z tejto jednoduchej viery sa zrodila hlboká zbožnosť a dôvera v Boha. No najdôležitejšia modlitba bola svätá omša, ktorú nikdy nevynechala. Každý deň, zanechajúc ovce v Božej starostlivosti, išla na svätú omšu. Dedinčania sa čudovali nad tým, že ovce nikdy neboli napadnuté vlkami. Božia ochrana ani raz nezlyhala.

Raz, keď dážď rozvodnil riekou, jeden dedinčan bol svedkom toho, ako Germána išla na svätú omšu a voda sa rozostúpila, aby mohla prísť včas. Najprekvapujúcejšie však bolo odpustenie macoche, ktorá keď počula príbehy o svätosti nevlastnej dcéry, čakala iba na to, kedy Germánu prichytí pri niečom zlom.

V jeden studený zimný deň, po tom, ako vyhodila žobráka, ktorému Germána dovolila prespať v stodole, Hortenzia videla, že dievčatko niečo nesie v zástere. Macocha si bola istá, že Germána ukradla chlieb, aby nakrмила žobráka. Začala ju teda biť a dieťa jej v zástere ukázalo krásne kvety. Keď ich podávalo nevlastnej matke, povedalo: „Prosím, prijmi tento kvet, mama. Posiela ti ho Boh ako znak jeho odpustenia.“

Keď celá dedina začala hovoriť o tomto svätom dieťati, obmäkčilo sa aj macochino srdce. Zavolala Germánu na-

späť do domu, no tá si medzitým zvykla na slamenú posteľ, tak na jej spávala aj v dome. Po živote plnom utrpenia ju na tejto posteli raz našli mŕtvu. Zomrela, keď mala 22 rokov.

Aký tichý bol život tejto zriedkavej prečistej Kristovej služobnice, taká bola aj jej smrť. A keď po štyridsiatich rokoch po smrti blahoslavennej otvorili jej hrob, našli jej panenské telo úplne neporušené a pokryté čerstvými kvietkami. A tak vyšlo najavo, aký svätý a bohumilý život viedla na tomto hriešnom svete blahoslavená pan-
na Germána.

MODLITBA

Popraj nám, ó Bože, milosť vnútorného života a sebazapierania, aby sme podľa príkladu sv. Germány žili a raz s ňou oslávení boli. Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen

Spracovala Mária Magotsová

RUŽENEC KATOLÍCKEJ MATKY

RADOSTNÉ TAJOMSTVÁ

Ktorého si Panna, z Ducha Svätého počala

Mária, Matka matiek, keď si súhlasila s tým, že sa staneš matkou Boha, vedela si, že ti to prinesie jednak veľkú radosť, ale aj utrpenie. Ty si sa však nebála, pretože prijímajúc povinnosti manželstva si vedela, že konáš to, čo chce Boh. Ty aj ja, Mária, sme si podobné v tom, že sme matkami. Pomôž mi zachovať dôveru v Boha, nehladiac na to, čo stretne mňa aj moju rodinu.

Ktorého si Panna, pri navštívení sv. Anny, v živote nosila

Mária, Matka matiek, ešte skôr než tvoje dieťa prišlo na svet, si preukázala, navštevujúc svoju príbuznú Alžbetu, tiež záujem a starosť o iné matky. Chcela si jej pomôcť, pretože aj ona sa mala stať matkou. Mária, preukáž mi to isté a nauč ma byť vždy pripravenou a ochotnou pomôcť druhým.

Ktorého si Panna, v Betleheme porodila

Mária, Matka matiek, daj aby som zakaždým, keď sa pozerám na svoje deti, pocítila aspoň trochu tej radosti, akú si prežívala Ty, hladiac prvýkrát v Betleheme na Boha. Dnes na nás čaká Ježiš v betleheme – svätostánku. Mária, nauč mňa aj moje deti uchýľovať sa k Tebe a tvojmu Synovi v Najsvätejšej sviatosti oltárnej, keď sa nám stanú starosti života príliš ťažkými.

Ktorého si Panna, v chráme obetovala

Mária, Matka matiek, keď si Bohu v chráme obetovala svojho Syna, po prvýkrát v dejinách mu bola prinesená obeť hodná Jeho. Mária, aj keby sme toho neboli hodní, zachovaj mňa aj moju rodinu milú Bohu, ako v deň nášho krstu.

Ktorého si Panna, v chráme našla

Mária, Matka matiek, spomeň si na niekoľkodňové strastiplné hľadanie, keď si bola prvýkrát odlúčená od svojho Syna. Našla si ho v chráme a vyčítala si mu zármutok a utrpenie, ktoré spôsobil Tebe a Jozefovi. Ak budeme musieť napomenúť svoje deti, pomôž mi zachovať pokoj a umiernenosť, akú si preukázala v ten deň Ty. A keby nejaký hriech odlúčil mňa alebo moju rodinu od Ježiša, pomôž nám, najdrahšia Matka v hľadaní, nech Ho opäť nájdeme.

BOLESTNÉ TAJOMSTVÁ

Ktorý sa pre nás krvou potil

Mária, Matka matiek, nebolo Ti dané byť tam, kde Tvoj Syn na seba prijímal ťažobu hriechov sveta. Vzďal sa dokonca útechy tvojej súcitnej prítomnosti. Ak budú moje deti musieť znášať muky svedomia alebo duše, daj prosím, nech dokážem pochopiť ich a pomôcť.

Ktorý pre nás bičovaný bol

Mária, Matka matiek, Tvoj Syn znášal telesné utrpenie, keď bolo jeho Telo trýznené bičmi katov. Prijmi moje deti do svojej ochrany a chráň ich pred cho-

robami, zmrzačením, nehodami a všetkým nebezpečenstvom, ktoré hrozí ich telesnému dobru.

Ktorý pre nás trním korunovaný bol

Mária, Matka matiek, tá strašná trňová koruna prenikajúca do hlavy Tvojho Syna bola „odmenou“ za naše hriechy pýchy. Bola si hrdá na svojho Syna; ja som hrdá na svoje deti. Nedovoľ, aby sa moja hrdosť zvrhla na niečo hriešne, na ctižiadost' hľadať pre moje deti život, ktorý sa nezhoduje s Božou vôľou.

Ktorý pre nás kríž niesol

Mária, Matka matiek, tvoj kríž nebol krížom dreveným, ktorý by Ťa mohol zvaliť na zem svojou ťažobou. Tvojím krížom bolo bezmocne stáť a pozeráť sa na utrpenie tvojho nevinného Syna. Prosím, Mária nedovoľ, aby sa moje deti, či už z ich alebo mojej viny, stali pre mňa krížom. A ak bude Božou vôľou, aby sa moje deti stali krížom môjho života, daj mi silu niešť ho tak, ako si ho niesla Ty.

Ktorý pre nás ukrižovaný bol

Mária, Matka matiek, vražedné ramená kríža objali kvôli hriechom sveta Tvojho Syna v jeho posledných hodinách. Tvoje milujúce paže ho objímali prvých päť rokov jeho života a teraz by to chceli urobiť znova. Prosím, Mária, nedovoľ nikdy, aby ma hriech oddelil od mojich detí, ani v tomto živote, ani v budúcom.

SLÁVNOSTNÉ TAJOMSTVÁ

Ktorý z mŕtvych vstal

Mária, Matka matiek, návrat Tvojho Syna tri dni po Kalvárii musel byť pre Teba opätovným vzkriesením betlehemskej radosti. Posilnil tvoju vieru a dôveru v tvojho božského Syna. Tiež moje materské srdce má vieru a dôveru k mojim deťom, dokonca aj keď ich odo mňa delí vzdialenosť, hlúpe hádky a dokonca smrť. Modlím sa teraz za naše šťastné stretnutie.

Ktorý si do Neba vystúpil

Mária, Matka matiek, keď si hľadela na svojho Syna, ako Ťa teraz znovu opúšťa, teraz v sláve, tvoje srdce iste naplňovala láska aj clivota, nádej aj túžba, radosť aj žiaľ. Ďakujem Ti za príhovor u Tvojho Syna za moje deti. Boli a sú pre mňa najcennejším zdrojom radosti, lásky a nádeje. Prived' ich jedného dňa k svojmu Synovi, ktorý vystúpil na Nebesia.

Ktorý nám Ducha Svätého zoslal

Mária, Matka matiek, Tvoj Syn rástol v milosti a múdrosti u Boha i u ľudí. Počala si Ho z Ducha Svätého. Prosím Ťa teraz, aby si vyprosila dary Ducha Svätého pre moje deti. Nech sa im dostane daru múdrosti, rozumu, rady, odvahy, zručnosti, zbožnosti a bázne Božej, ktoré im pomôžu prísť k Tebe. Pomôž im rásť v múdrosti a milosti u Boha aj ľudí.

Ktorý Ťa, Panna, do Neba vzal

Mária, Matka matiek, Tvoj Syn nechcel čakať na deň zmŕtvychvstania tiel a Posledný súd. Túžil Ťa mať pri sebe s telom aj dušou takú, akú Ťa poznal na zemi. Mária, pomôž mi byť pre moje deti takou matkou, aby sa vždy radovali, keď ma vidia, aby si ma vždy pamätali ako dobrú matku a nikdy nestratili lásku ku mne.

Ktorý Ťa, Panna, v Nebi korunoval

Mária, Matka matiek, stala si sa Kráľovnou Neba, pretože si bola matkou. A pretože si tiež Matkou matiek, prosím Ťa, preveď mňa aj moje deti cez nebezpečenstvá a pokušenia tohto sveta, aby sme jedného dňa tiež aj my dostali nebeskú korunu a mohli sa radovať s Tebou a Tvojím Synom na veky vekov. *Amen.*

KÁZEŇ FARÁRA Z ARSU: Ak nepoznáš katechizmus, nechod' si po rozhrešenie

očuli ste o pátrovi Thomasovi Bylesovi? Tento katolícky kňaz sa dvakrát vzdal miesta v záchranom člne, aby mohol spovedať a udeľovať rozhrešenie tým, ktorých čakala smrť na „nepotopiteľnej“ lodi Titanic.

Thomas Byles – katolícky kňaz

Všetci tí, ktorí boli v tej nešťastnej chvíli na potápajúcej sa lodi v blízkosti katolíckeho kňaza, mohli ďakovať Bohu za to, že tam bol a udelil im rozhrešenie. Nesmierne dôležitú vec aj podľa svätého farára z Arsu, Jána Máriu Vianneyho. Ten mal dokonca o rozhrešení aj nasledujúcu kázeň.

ČO SA STANE, KEĎ SLEPÝ VEDIE SLEPÉHO?

Ako veľmi dobrý si k hriešnikovi, ó, Bože! Rozhrešenie vytrháva úbohú dušu z tyranie diavla, navracia jej

priateľstvo a milosť Božiu, navracia tiež neoceniteľný pokoj svedomia. Treba si však zapamätať, že iba skrušení hriešnici, ktorí oplakávajú svoje dávne viny – tí, ktorí úprimne a srdečne lutujú – stávajú sa účastníkmi tých neoceniteľných dobrodení sviatosti pokánia.

Sv. Karol Boromejský jasne hovorí, že nemožno udeliť rozhrešenie tým, ktorí nepoznajú zásadné kresťanské pravdy, a tiež povinnosti svojho stavu – zvlášť, ak táto nevedomosť pochádza z ľahostajnosti o spásu duše, ak je zavinená. Podľa predpisov Cirkvi, nemožno tiež rozhrešiť otcov a matky ako aj hospodárov a hospodárky, ktorí svoje deti, domácich neučia pravdy nutne potrebné k spásu, ktorí nebedlia nad nimi, nekarhajú ich omyly a rozmary.

Čo má teda nutne vedieť každý kresťan? Musí vedieť: Otče náš, Zdravas Mária, Verím v Boha, všeobecnú spoveď, akt viery, nádeje, lásky, prikázania Božie i cirkevné, a nakoniec akt ľútosti. Nestačí však vedieť tieto veci mechanicky opakovať – treba im tiež rozumieť.

Treba tiež poznať povinnosti svojho stavu – zvlášť rodičia a predsta-

vení musia vedieť, ako majú viesť svoje deti a podriadených. Treba odmietnuť rozhršenie aj tým, u ktorých nevidno žiadnej ľútosti. Kristus hovorí, že strom poznať po jeho ovocí – aj opravdivú ľútosť poznať podľa zmeny správania. Nestačí oplakávať hriechy – treba ich zanechať a vyhýbať sa všetkému, čo nás znovu môže priviesť k pádu. Tak je to – keď po spovedi vidno málo nápravy, z toho treba urobiť záver, že spoveď bola zlá alebo dokonca svätokrádežná.

Treba odmietnuť rozhršenie tým, ktorí živia v srdci hnev a nenávisť, ktorí nechcú odpustiť a urobiť prvý krok k zmiereniu; nakoniec vôbec netreba ísť k spovedi, ak máme v duši niečo proti blížnemu. Avšak, treba blížnemu dokonca preukázať neja-

kú službu, tak akoby nás nikdy nezarmútil. Nestačí povedať, že nepriateľovi neprajete zlo – treba ho s radosťou pozdraviť, neutekať pred ním.

Sám Ježiš Kristus, opravdivý Boh a Správca milostí, rozhršoval iba opravdivých kajúcnikov. Odpustil dobremu lotrovi, lebo videl u neho opravdivú ľútosť a snahu po náprave, lotra zasa, ktorý nerobil pokánie, zavrhol navždy. Odpustil sv. Petrovi, lebo videl v jeho srdci skutočnú ľútosť, naproti tomu Judáša opustil, lebo jeho ľútosť bola falošná.

Prosme Boha pri spovedi o úprimnú ľútosť, aby sme si zaslúžili odpustenie. Amen.

(prevzaté z Kázni farára z Arsu, pre redakčné účely krátené)

MEDAILA SV. BENEDIKTA!

*Posvätená medaila
proti úkladom diavla*

Objednať

02 / 222 000 63
(po-pia 9.30-16.00 hod.)

svbenedikt.sk

OBAVY Z PRÍSNOSTI BOŽIEHO SÚDU SÚ OPRAVŇENÉ

Musíme mať istotu o Božej Prozreteľnosti a budúcom Božom súde, ale musíme sa aj veľmi diviť prísnošti Božieho súdu. A toho sa musíme odôvodnene obávať. Či na počiatku sveta pre priestupok našich prarodičov Boh nielenže ich neodvolateľne vyhnal z pozemského raja, ale či ešte aj celé ich potomstvo nezavil príjemného pobytu? Či ich potomkom neodňal, a to je ešte horšie, ich pôvodnú spravodlivosť? A či nevyhlásil, že prepadli hriechu a zavrnutiu, takže až do dnešného dňa prichádzajú na svet ako synovia hnevu?

V hriechu sú počatí a podliehajú natoľko ťažkým utrpeniam, že Jeremiáš, posvätený v matkinom lone, sa postažoval: „*Prečo som vyšiel z materského lona, aby som videl len námahu a bolesť, aby som strávil svoje dni v hanbe?*“

Ďalej všemohúci Boh zjavil hrôzu a prísnosť svojej spravodlivosti, keď celé ľudské pokolenie až na niekoľkých, teda len osem ľudí, zahubil potopou. Pri potope zahynuli mnohé deti, ktoré sa ničím neprevinili. Podobne Najvyšší ukázal svoju spravodlivosť pri hroznom zbúraní a spálení Páľmestia sírou; zahynuli tam všetci obyvatelia aj deti a síce pre najnečistejšie zločiny dospelých.

Dionýz Kartuzián – O posledných veciach človeka: Smrť, Boží súd, Peklo a Nebo

PLODY SVÄTEJ OMŠE

Sv. Vavrinec volá: „*Veru žiadna ľudská výrečnosť nie je v stave vyložiť, aké hojné ovocie z obetovania omše svätej vyrastá. Tu sa hriešnik s Bohom zmieri, spravodlivý sa ešte viac ospravodľuje, tu sa zásluhy hromadia, tu sa čnosti rozmnožujú, tu sa premáhajú pokušenia, tu sa dvíhajú padnutia, tu sa slabí občerstvujú, tu sa zomrelí z múk svojich vyslobodzujú.*“

„*Všetka chvála tvorov*“, hovorí sv. Alfonz z Liguori, „*všetky poklony, chválospevy a oslavy anjelov, všetky chvály a vdaky ľudí, všetky ich dobré skutky a kajúcne činy, ba i za Boha utrpená mučenícka smrť, to všetko spolu neprináša Bohu toľko úcty, koľko sa mu jej dostáva v jednej jedinej sv. omši.*“

P. Heinrich Müller S. V. D. – Obeta omše svätej, čiže prameň všetkých milostí

ČO ZNAMENÁ MENO KRISTUS?

K menu Ježiš je pridané aj meno Kristus, čo znamená Pomazaný. Toto meno je výrazom dôstojnosti a úradu, a to bez toho, aby bolo vlastné jednej osobe, ale je všeobecné pre mnohé; lebo v Starom zákone sa kňazi a králi, ktorých Boh prikázal pomazať pre dôstojnosť úradu, nazývali kristami, čiže pomazanými (Pána). Lebo kňazi neprestajnou modlitbou zverujú Bohu ľud, prinášajú Bohu obety a odvracajú jeho hnev od ľudstva. Králi sú poverení vládnuť ľudu; predovšetkým im patrí moc a autorita zákonov, im prináleží chrániť život nevinných a trestať vinníkov.

Keďže sa ukazuje, že oba tieto úrady predstavujú moc a Božiu dôstojnosť na zemi, preto sa olejom pomazávali tí, ktorí boli vyvolení do kráľovského alebo kňazského úradu. ...

Avšak, keď náš Spasiteľ Ježiš Kristus prišiel na svet, vzal na seba úlohu a povinnosti troch osôb: Proroka, Kňaza a Kráľa, a preto sa nazýva Kristom, ktorý bol pomazaným na vykonávanie týchto úradov, nie však rukou nejakého smrteľníka, ale mocou nebeského Otca, nie pozemskou masťou, ale duchovným olejom, lebo v jeho najsvätejšej duši je plnosť a milosť Ducha Svätého, aj množstvo všetkých jeho darov vyliatych v takej hojnej miere, že to akákoľvek stvorená bytosť nemôže pochopiť.

Tridentský katechizmus sv. Pia V.

PRED NAJvyšším SUDCOM NEBUDE MOŽNÉ SA VYHOVÁRAŤ, ANI MU ODPOROVAŤ!

Veľmi sa teda bojme rozsudku Najvyššieho Sudcu, pred ktorého sa postavíme! Pred ním nie je možné sa vyhovárať, ani mu odporovať. Od neho sa nemožno k nikomu odvolať. Dbajúc na to, Jób hovorí: „Kto som ja, aby som sa s ním svojimi slovami prel, aby som sa s ním dohovárať, kto by snáď mal právo? Nechcem sa obhajovať, ale svojho žalobcu budem prosiť. ... Ak ide o moc, on je najsilnejší, ak ide o riadny súd, kto sa odváži pre mňa svedčiť? Keby som svoju pravdu chcel obhajovať, vlastné ústa ma odsúdia, keby som chcel dokázať nevinu, usvedčí ma zo lži.“

Aj keby sme urobili všetko, čo nám bolo nariadené a keby sme si s najväčšou starostlivosťou spytovali svedomie a vyspovedali sa a tiež podľa schopnosti zadostučinili, napriek tomu je ešte potrebné, aby sme sa pred Všemohúcim pokorili, báli sa jeho súdov a modlili sa: „Očisti ma od pokleskov, ktorých nie som si vedomý!“ Lebo nevieme, či Najvyšší Sudca prijme naše zadostučinenie, nevieme, či sme mali skutočnú lútosť a či naše pokánie vytrysklo z lásky.

Keď o tom uvažoval svätý Dávid, modlil sa: „A svojho sluhu, Pane, nevolaj na súd, lebo pred tvojimi očami nebude ospravedlnený žiaden živý!“

Dionýz Kartuzián – O posledných veciach človeka: Smrť, Boží súd, Peklo a Nebo

ČO OBETUJE KRISTUS PRI SV. OMŠI?

Čo si teda myslíš, že Kristus Pán obetuje pri svätej omši najvyššiemu Bohu? Počúvaj a čuduj sa! V celom šírom nebi a na celom šírom svete našiel iba jednu vec, ktorá by bola hodná, aby bola Bohu obetovaná, a síce svoje najsvätejšie, nepoškvrnené, prepožehnané človečenstvo, to jest, svoje najsvätejšie telo, svoju červenú krv a svoju najpožehnanejšiu dušu.

O tom hovorí svätý Ján Zlatoústý: „Kristus Pán bol i obetou i kňazom: obetou podľa tela, kňazom podľa ducha; ten samý obetoval i bol obetovaný“ (Hom. I. de cruce). A podobne hovorí aj sv. Augustín: „Kristus Pán bol jediný takým kňazom, ktorý bol zároveň i obetou; lebo Bohu Otcu neobetoval nič iné, ako seba samého“, lebo medzi pokladmi neba i zeme nemohol nájsť nič iné, čo by bolo mohlo byť dôstojnou obetou najsvätejšej Trojici.

P. Heinrich Müller S. V. D. – Obeta omše svätej, čiže prameň všetkých milostí

Fatimský Apoštolát

MÁME PRE VÁS NOVINKU

ilí priatelia, iste už viacerí z vás postrehli radostnú novinku, ktorú Fatimský Apoštolát Nadácie Slovakia Christiana priniesol pred približne tromi mesiacmi.

Na internetovej platforme YouTube sme spustili vlastný youtubový kanál s pravidelnými reláciami, Fatima TV. Stačí napísať v prehliadači www.fatimatv.sk, alebo takisto www.tvfatima.sk a budete automaticky presmerovaní na našu Fatima TV.

Obsahom jednotlivých častí sú jednak rozhovory so zaujímavými hosťami, kňazmi – naše pozvanie zatiaľ prijali – vdp. Marián Kuffa, vdp. Štefan Mordel, vdp. Dušan Škurla, vdp. Pavol Hudák a vdp. Vladimír Pančák. Zhovárali sme sa však aj s ľuďmi z necirkového prostredia, ako napríklad s Milanom Markovičom, Jankou Tutkovou a v neposlednom rade tiež so šéfredaktorom nášho časopisu Spojenectvo s Máriou – Matejom Gavlákom.

Ďalšou zaujímavou a obľúbenou rubrikou sú relácie, v ktorých sa venujeme svätcom a sväticiam a ich životným zápasom a strastiam, ktorým čelili počas života tu na zemi a ktorí nám slúžia ako vzory pre naše pozemské životy – napríklad sv. Maximili-

án Kolbe, sv. Páter Pio, sv. Ján Pavol II. i s jeho prorockým odkazom pre dnešné časy, ktorý sa, žiaľ, už napĺňa, ale tiež príbeh bývalého satanistu a okultistu bl. Bartolomeja Longa, z ktorého sa po strašnom psychickom utrpení stal apoštol ruženca a ktorého meno je spojené s tzv. Neodmietnuteľnou alebo Pompejskou novénou.

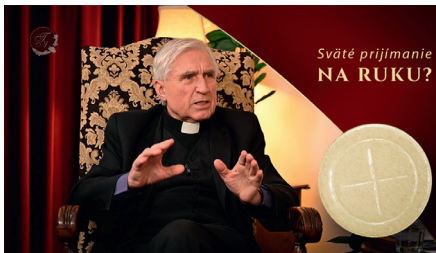
A nechýba ani už tradične obľúbená rubrika Listy a Svedectvá čitateľov, v ktorej postupne prinášame mnohé, buď priamo Vašou rukou napísané alebo aj telefonicky vyrozprávané ohromujúce osobné svedectvá a zázraky, dosiahnuté na príhovor Panny Márie, sv. Rity, sv. Pátra Pia, ktorými svedčíte o Božej dobrote a o očividných zásahoch Matky Božej vo vašom živote. Vaše svedectvá dokazujú pôsobenie modlitieb a sú povzbudením pre celé naše spoločenstvo.

Obsahom špeciálnej relácie je „recept Panny Márie“ zverený sv. Lucii a snečný zázrak vo Fatime, ktorého svedkom bolo najmenej 70-tisíc ľudí, vrátane neveriacich, ktorí s nevoľou museli priznať, že boli svedkami niečoho, čo nedokážu nijako vysvetliť. Prinášame však aj ďalšie samostatné epizó-

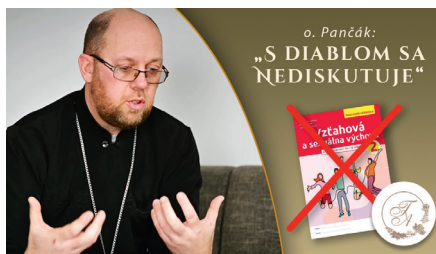

dy, ako napríklad „Nevinné obeť“ alebo „Ovocím potratov je nukleárna vojna“ (názov je zároveň citátom Matky Terezy). Približujeme v nich potratový priemysel obrovských rozmerov a jeho „nevyhnutnosť“ pre mnohé farmaceutické firmy a univerzity, ale napríklad aj to, čo konkrétne vykričali démoni o potratoch počas nedávneho exorcizmu a akú veľkú spojitosť má toto zlo s nešťastiami, ktoré postihujú mnohé národy.

Fatimský Apoštolát

Matej Gavlík:
ROZHOVOR SO ŠÉFREDAKTĎROM
ČASOPISU SSM
O MAFII ZO ST. GALLEN

Ján Pavol II.
ODPUŠTILI BY STE SVOJMU VRAHOVI?

Dušan Skurla:
„TÁTO SEXUÁLNA
VÝCHOVA PROBLÉMY
LEN VYTVÁRA“

**ČO
JE TO
FATIMSKÝ
APOŠTOLÁT?**

**STAŇTE SA ČLENMI
FATIMSKÉHO APOŠTOLÁTU
UŽ TERAZ!**

Volajte: **02/222 00 777**
(po-pia 8.30-16.00 hod.)

**SLNEČNÝ
ZÁZRAK
vo Fatime**

**Pridajte sa do našej
duchovnej rodiny!**

Bude ešte Jeruzalem kresťanský?

V Jeruzaleme izraelskí osadníci skupujú kresťanskú pôdu v okolí Olivovej hory, pričom na získaných územiach sa „snažia vymazať kresťanský charakter Svätého mesta“.

Okolie Olivovej hory je posledným územím v Jeruzaleme a okolí, ktoré doposiaľ nezasiahlo izraelské osadnícke hnutie, ktoré sa snaží robiť mesto „viac židovským“. Ide o plánovaný postup osadníkov, vlády a miestnych židovských organizácií, ktorý môže „zásadne zmeniť duchovný charakter Svätého mesta“, čo už začali registrovať vo Vatikáne i v Bielom dome.

„I keď tu ročne zavítajú milióny pútnikov, dnes žije vo Svätej zemi len veľmi málo kresťanov. Pred storočím tvorili štvrtinu populácie Jeruzalema; dnes tvoria menej ako 2 %. Komunita má problém dovoliť si bývanie a bezpečnosť múr na Západnom brehu ich izoloval od ich bratov v BetleHEME, hoci sú mestá od seba vzdialené len šesť míľ.“ Útoky židovských extrémistov na kresťanských hodnostárov a sväté miesta nie sú ničím novým, ale teraz sú na vzostupe: len v priebehu roka 2023 bol vandalsky zničený cintorín a socha Ježiša, a mladí muži napadli kresťanskú reštauráciu v Starom meste.

Zdroj: The Guardian

Ohrozujú morálku našich detí

Diecéza v nemeckom Essene organizuje v rámci kurzu „Katolícka výchova dospelých a rodinné vzdelávanie“ podujatie s podtitulom „Farebná zmes detských kníh o rodovej a sexuálnej rozmanitosti“.

Podľa oficiálneho textu, informačné a výmenné stretnutie prebiehajúce na mediálnom fóre diecézy chce ponúknuť možnosť spoznať detské knihy a obrázkové texty, „ktoré citlivým a pre deti priateľským spôsobom ukazujú skutočnú rozmanitosť pohlaví, vzťahov a rodinných modelov“. Na konci oznamu diecéza zvestuje, že „naša spoločnosť je pestrá a rôznorodá“.

Podobným smerom sa uberajú aj ďalšie podujatia essenskej diecézy: v sekcii „Láska – život“ sa okrem seminárov prípravy na manželstvo ponúkajú aj kurzy varenia, ktoré sú výslovne otvorené pre „všetky možné páry“. Na fotografiách v letáku pritom vidno aj pár gejev a lesbičiek.

Už pred tromi rokmi vyzýval článok v diecéznom časopise, aby kňazi požehnávali homosexuálne páry a aby Cirkev zmenila učenie o sexuálnej morálke.

Nehorázna drzosť sodomskej mafie v Cirkvi začína teda otvorene siahať na duše tých najnevinnějších – detí.

Zdroj: Kath.net

Satanistov pribúda na celom svete

Po tohtoročnej Veľkej noci chystajú satanisti najväčšie zhromaždenie svojich vyznávačov v histórii. „SatanCon 2023“ sa uskutoční v Bostone a vstup tam budú mať len plne očkovaní satanisti a s respirátorom.

Najväčšie (trojdňové) satanistické zhromaždenie v histórii sa chystá v americkom Bostone v druhej polovici apríla a prezentovať bude svoje rituály, ohlásili aj panelovú diskusiu, prednášateľov, hudobné vystúpenia, svadobnú „kaplnku“ či satanistický trh.

Ako vidíte, služobníci diabla sú čoraz odvážnejší a svedčí o tom aj to, že v minulosti sa v tomto meste pri

rovnakej príležitosti pokúsili na radnici vyvesiť svoju vlajku. Keď to mesto odmietlo, satanisti ich obvinili z porušovania svojich náboženských práv. Momentálne vedú s Bostonom aj súdny spor.

Čo však musí každého kresťana dešif je, že vstupenky na satanistickom zhromaždení boli v minulom roku vopred vypredané a rovnako to, žiaľ, zrejme skončí aj v tomto roku. Satanisti totiž majú podľa dostupných informácií vo svojich radoch na celom svete približne 1 a pol milióna stúpcov...

Zdroj: Fox News

Kresťanstvo je dnes najprenasledovanejším náboženstvom na svete

Zo štatistík vyplýva, že dnes je prenasledovaný každý siedmy kresťan a vo svete denne zomrie za vieru v Ježiša Krista jedenásť ľudí. Deje sa tak momentálne najmä v Afrike, a konkrétne v Nigérii, kde sa teroristi snažia o nastolenie islamského štátu a kresťanov tam unášajú a vraždia každý deň.

Duchovný otec Remigius Ihyula, rodený Nigérijčan, hovorí, že to, čo sa deje v jeho domovine, si nevedel ani predstaviť, kým to nevidel na vlastné oči.

Zatiaľ najdesivejšie odhady počtu mŕtvych veriacich sme zaznamenali v roku 2020, kedy tam len za prvý polrok zavraždili 1 202 kresťanov. Nemenej závažným problémom sú tiež únosy kresťanských žien, ktoré ich väzňatelia využívajú ako sexuálne otrokyne, sú násilne zosobášené a nútené, aby konvertovali na islam.

Zdroj: TK KBS, ACN

Menej náboženskej výchovy?

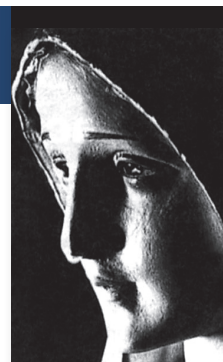
Hrozí našim deťom, že im zo škôl vezmú jednu hodinu náboženstva a nahradia ju telesnou výchovou?

Bývalý minister školstva Branislav Gröhling vyhlásil, že cirkevné školy budú musieť zrušiť jednu hodinu náboženstva a nahradiť ju povinnou telesnou výchovou. Podľa jeho slov to hrozí vďaka návrhu, ktorý nedávno predložila do parlamentu skupina konzervatívne orientovaných poslancov na schválenie.

Po novinkách o zavedení sexuálnej výchovy do škôl je toto ďalšia hrozba, ktorá môže v budúcnosti ohroziť výchovu našich detí. Dôvodom nie je, samozrejme, hodina telesnej výchovy navyše. Dôvodom je to, že ako logicky poznamenali niektorí politici, ak tento návrh prejde, tak u cirkevných škôl to bude s veľkou pravdepodobnosťou práve na úkor spomínanej náboženskej výchovy.

Zdroj: Facebook B. Gröhling

Prosíme o modlitbu „Otče náš” a „Zdravas, Mária...” na úmysel odčinenia za každý pohoršujúci a urážlivý čin voči Pánovi Ježišovi a jeho Matke a tiež za prenasledovaných kresťanov.

Slováci nechcú v nedeľu nakupovať

Aj napriek rečiam liberálov sa zdá, že Slováci problém so zatvorenými obchodmi nemajú. Až 9 z 10 ľudí na Slovensku totiž súhlasí s obmedzením nedeľného predaja.

Na základe prieskumu, do ktorého sa zapojilo viac ako 3-tisíc ľudí, sa zistilo, že 91 % z nich by nemalo problém so zatvorenými obchodmi v nedeľu. Zvyšných 9 % nesúhlasilo, prípadne nevedelo odpovedať. Z prieskumu vyplýva, že podpora je mierne vyššia na východnom Slovensku a je rovnomerne rozložená medzi mužmi aj ženami. Ľudia, ktorí sa zúčastnili prieskumu zdôraznili, že aj iné krajiny Európy (najmä Rakúsko a Nemecko) majú obchody v nedeľu zatvorené a prejavili podporu predavačkám v obchodoch s tým, aby aj ony mohli tráviť neделе oddychom a s rodinou.

Zdroj: CitizenGo

Vymysleli špeciálny spôsob výučby pre katolícke deti

Arcidiecéza mesta Los Angeles ponúkla katolíckym rodinám nový spôsob výuky ich detí – zaviedli špeciálne katolícke málotriedky. Medzi rodičmi je o ne už teraz doslova bitka.

Arcidiecéza priznala, že sa inšpirovali celebritami, ktoré svojich potomkov posielajú do exkluzívnych ústavov, kde je v triedach menej žiakov a učiteľ sa im môže venovať podstatne viac a pozornejšie, ako keď má na starosti, povedzme, 30 detí. A okrem toho je tu aj iný dôležitý aspekt. „*Chceli sme málotriedky účelovo, menšia komunita žiakov sa dokáže lepšie sústrediť na to hlavné, na Krista,*“ povedala Maria Cunananová, riaditeľka jednej zo škôl s tým, že záujem o tieto katolícke málotriedky v Los Angeles v poslednom období narástol takmer troj-

násobne a samotní žiaci už teraz dosahujú v testoch lepšie výsledky než na iných typoch škôl.

Zdroj: AngelusNews

Chystá sa opäť Národný pochod Hrdí na rodinu

Na Slovensku bude opäť zorganizovaný Národný pochod Hrdí na rodinu, a preto sa veľa katolíckych rodín chystá 22. júla 2023 o 15:00 hod do Bratislavy. Na pochode Hrdí na rodinu sa opäť raz stretnú ľudia z celého Slovenska, aby upozornili na to, aké dôležité je manželstvo muža a ženy a že dieťa má právo na otca a matku. „*Pri toľkom zosmiešňovaní a ponižovaní Slovenska ako zadubeného, bigotného, chceme ukázať, že my sa nehanbíme za náš slovenský národ a ani za naše Slovensko. Všetci ste pozvaní,*“ hovorí organizátor Anton Chromík.

„*Tento rok nepôjdeme v pochode úzkymi uličkami v starom meste Bratislavy, ale priamo cez širokú Dunajskú ulicu a Dostojevského rad,*“ dodal a pripomenul, že dnes je naozaj ťažká doba, ale prídu oveľa ťažšie situácie, v ktorých budeme musieť obstať.

Zdroj: Aliancia za rodinu

Po modlitbách katolíkov zatvorili potratovú kliniku

V rakúskom hlavnom meste Viedni po neuveriteľných 25 rokoch modlitieb katolíkov pred najväčšou rakúskou potratovou klinikou konečne došlo k jej úplnému zatvoreniu. Klinika bola v prevádzke od roku 1979 a odvtedy v nej pri umelom potrate zomrelo nespočítateľné množstvo detí, pričom ani samotná klinika (údajne) presné čísla nepozná. „*Vyzerá to tak, že miesto, kde prišlo o život toľko ľudí, je už minulosťou. To je veľmi potešujúce. Bohu bud' chvála a vďaka. Ďakujeme všetkým, kto-*

rí sa pripojili k našim modlitbám alebo nás inak podporili!“ uviedli katolíci, ktorí sa pred klinikou takto vytrvalo modlili za jej zatvorenie, ukončenie potratov a obrátenie personálu.

Zdroj: Katholisches.info

Slávny herec vyznal svoju vieru

Na Popolcovú stredú vystúpil v jednej americkej televízii známy herec Mark Wahlberg s veľkým popolovým krížom na čele, vyznal svoju vieru a hovoril o pôste. „Je veľa rôznych elementov pôstu. Môže ísť o jedlo, ale sú tu aj iné veci. Boh pozná to, od čoho by ste sa mali vzdialiť. A my všetci poznáme tie veci: cítíme sa kvôli nim previnilo, necítíme sa s nimi tak dobre, ako by sme sa mali. Takže od týchto vecí sa musíme vzdialiť a zamerať sa na dobré zvyky – a potláčať tie zlé,“ povedal herec, ktorý počas tohtoročného pôstu jedol v piatky len jedno jedlo denne. Mark Wahlberg ešte pripomenul, že aj keď to nie je v Hollywoode populárne, on svoju kresťanskú vieru nezapiera.

Zdroj: NBC News

Známa holandská konzervatívna hviezda Eva Vlaardingerbroeková vstúpila do katolíckej Cirkvi: „Je to pre mňa celý svet“

Mladučká Holanďanka Eva Vlaardingerbroeková začína byť v západnom konzervatívnom svete skutočným pojmom, veď vystúpila vo viacerých významných programoch, kde bránila holandských farmárov, ktorých chce vláda radikálne obmedziť. Eva na svojom facebooku ohlásila, že bola koncom apríla prijatá do lona katolíckej Cirkvi. „Mám najskvelejších priateľov a rodinu. Ďakujem vám všetkým, že ste boli so mnou a mojím otcom na našom

prijatí do svätej katolíckej Cirkvi. Pre mňa to znamenalo celý svet“ napísala 26-ročná žena. Evina mama je katolíčka, kým jej otec bol protestantom. Eva hovorí, že katolícka Cirkev je „najmocnejšou zbraňou proti súčasnému relativizmu“. „Ak nebudeme našich nepriateľov brať dostatočne vážne a ani si len nedovolíme rozprávať o Kristovi, napriek všetkému, čo pre nás spravil, ako môžeme očakávať, že zvíťazíme?“, dodala.

Zdroj: Facebook Eva Vlaardingerbroek

O katolicizmus začínajú prejavovať opatrný záujem aj ďalší konzervatívni intelektuáli

O katolicizmus začínajú prejavovať opatrný záujem aj ďalší konzervatívni intelektuáli. Známy kanadský profesor Jordan Peterson je už istú dobu známy svojimi hlboko teologickými a v kresťanstve zakotvenými názormi. A začiatkom apríla bol dokonca odфотографovaný priamo počas bohoslužby tradičnej latinskej omše. A len pred niekoľkými dňami prišiel portál Church Militant a program Michaela Vorisa „Vortex“ s domnienkou, že dokonca aj televízna spravodajská hviezda Tucker Carlson sa začína opatrne zaujímať o katolícky výklad udalostí. Podľa Michaela Vorisa je Tucker na svojich súkromných prednáškach „katolíckejší ako väčšina biskupov“. Medzi najznámejších katolíckych konvertitov patrí tiež konzervatívny intelektuál, úspešný autor a teraz už aj senátor za Ohio James D. Vance. Katolíkom sa stal v roku 2019.

Zdroj: Church Militant

SVÄTÁ STUDNIČKA - POZBA

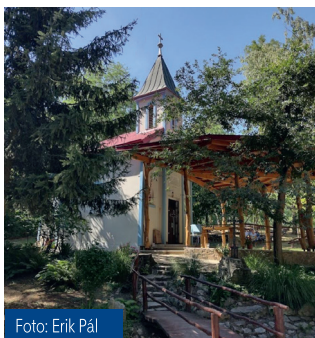
Pútnické miesto Svätá Studnička – Pozba sa nachádza medzi Nitrou a Novými Zámkami, na trase starodávnej pútnickej cesty do kláštora v Mariánskej Čeladi (Máriačalád). Ten sa spomína v prameňoch už v roku 1210 a bol známym a honosným sídlom paulínskeho rádu. Dnes zostali z mohutnej gotickej stavby len ruiny. Podľa legendy

sa v Pozbe, na mieste, ktoré sa teraz nazýva Svätá Studnička (Szentkút) zjavila pútnikom idúcim do kláštora Panna Mária. V súvislosti so zjavením legenda hovorí aj o objavení zázračného prameňa, ktorý sa kvôli svojim liečivým účinkom stal čoskoro vyhľadávaným miestom pútnikov. Podľa niektorých prameňov

boli už v roku 1470 na mieste zázračného zjavenia postavené prvé kaplnky. Voda zo Studničky pôsobila zázračne najmä na očné neduhy a podľa legendy prinavrátila zrak aj mnohým slepcom. Správy o zázrakoch sa rýchlo šírili medzi veriacimi, a keďže bol neskôr kláštor v Mariánskej Čeladi poškodený úderom blesku, začali pútnici navštevovať Svätú Studničku ešte intenzívnejšie. V roku 1841 bola v blízkosti prameňa postavená prvá presne písomne doložená kaplnka, ktorá slúžila pútnikom až do roku 1885, kedy podľahla zubu času. Prvá svätá omša sa v Studničke uskutočnila v roku 1869 na žiadosť veriacej z Tekovských Lužian, kto-

rá sa vďaka uzdravujúcemu prameňu vyliečila z ťažkej očnej choroby. Vďaka horlivosti vtedajšieho farára Jozefa Hariša bola kaplnka v roku 1914 znovu postavená a zasvätená našej patrónke – Sedembolestnej Panne Márii. V roku 1926 pričinením toho istého farára bola postavená druhá kaplnka, ktorá bola tiež zasvätená Panne Márii.

Táto stavba nad zázračným prameňom sa uskutočnila vďaka milodarom pútnikov. Je postavená v neogotickom slohu. Na svahu nad Studničkou sa nachádza kalvária, ktorá má 15 obrazov zastavení Krížovej cesty upevnených na kmeňoch stromov. Pri kaplnkách sa nachádza Lurdská jaskyňa so sochou Panny

Márie Lurdskej. V najnovšej dobe došlo k oživeniu pútnickej tradície, aj k ošetrovaniu jednotlivých sakrálnych stavieb na pútnickom mieste. Veriaci naďalej putujú k zázračnému prameňu, v pevnej viere, že Panna Mária vypočuje ich prosby a prinavráti im zdravie telesné, aj pokoj v duši.

Sväté omše v zázračnej Studničke sa konajú v období júna až septembra, pravidelne každú nedeľu. Pravidelné púte organizované Cirkvou sa konajú počas májových nedeľ. Pre zbožných pútnikov je však zázračná Studnička dostupná po celý rok, obklopená krásnou prírodou a stáročnou tradíciou.

Branislav Michalka